

anerkendte private Seminarier, som ændret ved Lov Nr. 278 af 1. Oktober 1934 § 2 og Lov Nr. 124 af 31. Marts 1938, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 186 af 27. April 1938.

Valgt blev: *Arnth Jensen, Elin Appel, Julin, Johs. Larsen, A. M. Hansen, Hauberg, Alfred Andreassen, Horn, Frode Jakobsen, Kolbjørn, Karl Olsen, Gudrun Hasselbruis, Fabricius, Inger Merete Nordentoft og Nørlund.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Forslag til Beslutning af Folketinget af Bundvad m. fl.

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at Sagen undergives een Behandling efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse mod mit Forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag skal jeg efter Henstilling lade udgaa af Dagsordenen for Mødet i Dag.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 20. Maj 1946 i Nanking undertegnet Traktat med dertil hørende Noteveksling mellem Danmark og Kina vedrørende Opgivelsen af eksteritoriale Rettigheder i Kina og Ordningen af beslægtede Forhold.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 2429).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Endnu ved Midten af det 19. Aarhundrede var Kina et lukket Land i den Forstand, at der kun efter særlige Aftaler var Adgang for Udlændinge til at handle paa Kina, men kort efter Midten af Aarhundredet afsluttede de europæiske Magter, som havde særlige Interesser i Østen, Traktater med Kina om en vis Adgang til Landet, navnlig i de saakaldte Traktathavne, som ved disse Traktater blev aabnet for udenlandske Skibsfart. Samtidig blev der aftalt et ejendommeligt Komplex af Regler for Udlændinge, der boede i Kina, idet disse Udlændinge fik en Fortrinsstilling fremfor de indfødte. Medens i andre Lande

en Udlænding, der bliver indviklet i en Rets-sag eller tiltalt for en Lovovertrædelse, er Genstand for en Proces eller Retsforfølgelse af de nationale Myndigheder, var det i Kina saadan, at Processer mellem Udlændinge var undtaget fra kinesisk Domsmyndighed. Hvis to Danske blev uenige i Kina og skulde i Proces med hinanden, var det den danske Konsulardommer i Shanghai, som i Kraft af dømmende Myndighed afgjorde Tvisten, og hvis en Dansk blev tiltalt, kunde han ogsaa begære Sagen unddraget en kinesisk Domstol, ogsaa naar det drejede sig om kriminelle Sager. Endvidere var der givet Udlændinge andre Forrettigheder, f. Eks. i visse Dele af Peking, hvor Diplomaterne boede, og der var givet dem særlige Forrettigheder i store Omraader af flere af de kinesiske Havnebyer, navnlig i Shanghai.

Kinas Underlegenhed i dette Traktat-system viste sig ogsaa derved, at Kina ikke selv havde Bestemmelsesretten over sine egne Toldsatser, og at Kina ikke kunde opsiges Traktaterne paa egen Haand.

Danmark afsluttede en Traktat af denne Karakter i Frederik den VII's sidste Regeringsaar, den 13. Juli 1863, en meget omfattende Traktat med specificerede Regler om Varebehandling og Toldsatser. Imidlertid skete der mellem de to Verdenskrige en meget betydelig Udvikling i Kina, efter at den revolutionære Bevægelse havde sejret, og det Ønske kom mere og mere i Forgrunden, at Kina burde tilstræbe Ligestilling med andre Stater. Der blev som Følge deraf og efter Konference mellem Stillehavsmagterne, det vil sige De forenede Stater og saadanne europæiske Magter, der har særlige Interesser i Stillehavet, afsluttet Traktater i Slutningen af 20'erne, hvorved en Del af disse særlige og ejendommelige Forrettigheder blev ophævet. Selve Princippet om Undtagelse fra Landets Jurisdiktion, hvorefter fremmede Statsborgere skulde være undtaget fra kinesisk Jurisdiktion, blev ved disse Traktater kun ophævet principielt og betinget af, at de andre interesserede Magter ogsaa gjorde det.

Danmark sluttede en Traktat af den Karakter i 1928, den midlertidige Venskabs- og Handelstraktat af 12. December 1928, hvori vort Afkald paa disse Eksteritorialrettigheder var betinget af, at Stillehavsmagterne ogsaa gav Afkald.

Under den sidste Krig og i Tiden kort efter dens Ophør sluttede Stillehavsmagterne og andre interesserede Magter derefter et nyt Sæt Traktater med Kina, fra 1943 og i de følgende Aar, gaaende ud paa den endelige Ophævelse af de tilbageblevne Særrettigheder. Saadanne Traktater er sluttet navn-